

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπύνεται σὲ 8-9 χιλιὰδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποθλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀ το μι κ ἄ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποιήσι ληπρῶνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τῆ κάθε φορᾶ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.

Θρίαμβος. Τέλος πάντων τὰ φάγαμε κι' αὐτὰ τὰ καρεκλιά, τῆς καρέκλαις, τὰ βαρέλια, τὰ κάρρα καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα καὶ ὑποκείμενα τῆς κουβέντας ποῦ ἐφραζαν τοὺς δρόμους ποῦ εἶναι κεῖ στὸ σιδηρόδρομο τοῦ Περαιᾶ, καὶ δὲν μπορούσαν νὰ περάσουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἔπερταν κάτω καὶ εὐγαζαν τὰ μάτια τους, καὶ ξεποδιαρριάζονταν καὶ ξεχεραζόταν.

Οὔλα αὐτὰ διάταξε ὁ διευτητής καὶ τὰ σήκωσαν, ἀλλὰ οὐδὲν ἀγαθὸν ἄμικτον κακοῦ, κένενα καλὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη, χωρὶς κακό.

Τοιοῦτότροπως ὁ κ. διευτητής βρέθηκε στὰ ἀνάποδά του, στῆς κουντουφλαις του, στὰ ἀράπικα μπουρίνια, ἀπάνω σὲ ὄλο του τὸ μαγκουφαριδὸ, καὶ ἔδωκε νὰ καταλάβῃ σ' ἓνα ἐντιμο καταστηματοῦ τὸ καθῆκόν του, ὄχι πλέον μὲ τὸ στόμα, ἀλλὰ μὲ γροθιαῖς, χαστουκιαῖς καὶ θαρρῶ καὶ μὲ κλοισαῖς. Αὐτὸς δὲ ὁ τρόπος τοῦ φέρεσθαι, ὀνομάζεται ἐλληνικὴ ἀβροφροσύνη, ἐλληνικὴ εὐγένεια, ἐλληνικὴ μαγκουφροσύνη τέλος πάντων.

Ὅτι δὲ ἡ ξυλοπατηνάδα καὶ ἡ τσιμπουκοπατηνάδα, εἶναι ἀρχαῖα ἐλληνικὴ εὐγένεια, τὸ ἀποδείχτη καὶ ἡ ἀρχαῖα παροιμία ποῦ λέει: Ὅν οὐ τύπτει λόγος τύπτει ράβδος, δηλαδὴ, ὅποιος δὲν θέλει νὰ πάρῃ ἀπὸ λόγια, ἡ ἀγία ράβδος τοῦ δίνει καὶ καταλαβαίνει.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι αὐτὴ ἡ ὠραιότητα συνήθεια τοῦ ξυλοφόρτωμα νὰ ἦναι κληρονομικὴ εὐγένεια στὸ γένος τῶν Κοσονάκιδων, γιὰ καὶ μένα ἓνας νταγλαρᾶς πρῶτος ἀξάδερφός του μοῦ τῆς ἐβρεξε, ἀλλὰ αὐτὸς φάνηκε πιὸ χοντρός, γιὰ καὶ μοῦ τῆς ἐπαίξε, χωρὶς νὰ μοῦ ζητήσῃ λόγο. Ἄς ἦναι.

Τώρα ὁ κύρ φίλος σας διευτητής δικαιολογᾶται καὶ λέει πῶς τὸν εἶχε παρὰ πάρεῖ ὁ θυμός. Ἔτσι αἰ; Μωρὲ κι' αὐτό, ἓνας κύριος χωρὶς λεπτὸ, μωρὲ καὶ κείνο μὲ κυρία χωρὶς καπελίνο, μωρὲ καὶ τοῦτο, ἓνας κύριος χωρὶς σουρτουκό, μωρὲ καὶ τζῆλλο, ἔλα τώρα, κύριε διευτητῆ νὰ σοῦ τὰ ψάλλω.

Τὶ βαρῆς ρὲ τοὺς ἐντιμούς καταστηματοῦρχας; Σοῦκταν ἀντίστασι ἐναντίο τῆς ἐξουσίας σου; Ἀπλούστατο. Φώναξε τρεῖς κλήτορες, καὶ ἂν δὲν σοῦ φτάνουν φώναξέ τους ὅλους καὶ μπαρκάρισε τὸν κύριο αὐθαδῆ καταστηματοῦρχα στὴ χάψι, καὶ ἔπειτα πήγαινε καὶ δόστου συμβολαῖς καὶ ἀμόλαρὲ των.

Σοῦ αὐθαδίασε; σοῦ πρέπει νὰ φανῆς πάλυ ἀνεχτικὸς καὶ εὐγενής, χάριν τῆς ἐξουσίας ποῦ ἔχεις. Ὅριστε, αὐτὸς πάλυ ἦτανε τρόπος νὰ τσακωθῆς μὲ τὸν γυιὸ τοῦ Χατζηπέτρου καὶ νὰ κάνετε ὀμπρελοπόλεμο μέσα στὰ τραμβάυ; Σὺ πλέον δὲν εἶσαι ἄνθρωπος, κατάντησε ἀγριάνθρωπος. Κύτταξε καλὰ νὰ μὴ σὲ στριμώξουν κάμμιὰ βραδυὰ οἱ πολίταις σὲ κένενα στενάδι καὶ σὲ ρημάζουν. Θὰ πῆς, ὅτι εἶσαι παλλικάρι καὶ δὲν φοβᾶσαι. Ναὶ μὰ ἀλλοίμονο στὸν ἀνδρειωμένο ἂν τὸν πιάσουν δυὸ σπασμένοι.

Ἄφες μας μὴ μᾶς πειράζῃς, ἄρες μας στὰ χάλια μας, Μὴ σοῦ στάσουν τὸ κεφάλι τὰ ζουρλὰ κεφάλια μας.

Ἄς ἀφήσωμε τὰ χωρατὰ, διάταξε καίμνε, νὰ σηκώσουν κείνα τὰ τάγματα καὶ συντάγματα τῶν τηγανιῶν ποῦ εἶναι στὰ πεζοδρόμια. Θὰ σὲ συχωρᾶ ὅλη ἡ συνοικία, ἀλλὰ νὰ βρῆς καὶ τρόπο νὰ ἐξοικονομήσῃς τοὺς ἀνθρώπους ποῦ νὰ τηγανίζουν. Δὲν σοῦ κάνει; Τάντερα σου λοιπὸν στὸ τηγάνι.

Ὁ Μαγκούφης ὁ πρόξενος τῆς Τουρκίας ὅταν διάβασε τῆς σωσταῖς παληανθρωπιστικῆς δουλειᾶς του στὸν «Παληάνθρωπο», εἶπε, ὅτι ὄλαις τῆς ἐλληνικαῖς ἐφημερίδαῖς τῆς βάζει στὸν ἀναγκαῖό του.

Ἄφοῦ εἶναι ἔτσι, ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἐφημεριδογράφων τοῦ λέω κ' ἐγώ, ὅτι αὐταῖς τῆς ἐφημερίδαῖς ποῦ βάζει στὸ ἀναγκαῖό του γιὰ τιμὴ στὰ μούτσουνά του τοῦ τῆς τρίβομαι στὰ μούτρά του.

Ὅσο γιὰ τὸ παράσημο ποῦ πρόκειται νὰ τοῦ δώσῃ ὁ Τρικούπης, πρὸς ἀμοιβὴ γιὰ ὅσαις μπερμπατοδουλειαῖς κάνει στοὺς Ἑλληνας, τοῦ λέμε, ὅτι ὅπως κατάντησαν τὰ ἐλληνικὰ

Μπόγιας. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκύλος σας κύριε. — Ὁ μούργκος αὐτὸς; Βρὲ τὸ δικό μου ἦναι ἴσα μὲ τὴ γροθιά μου. — Τὸ ἴδιο κάνει, σκύλος γιὰ σκύλος.

Κεῖνος ὁ ἐντιμὸς ποῦ μοῦ γράφει τὰ μασκαροκαμώματα τοῦ δεσπότη τῆς Ἀντροῦ, ὡς ἐροθὴ ἢ νὰ γνωριστοῦμε, ἢ νὰ μοῦ γράψῃ τὸ ὄνομά του, γιατί ἔτσι πάλι στὸ βρόντο δὲν πᾶει νὰ γράφωμε, χωρὶς νὰ ξέρωμε μὲ ποιὸν ἔχομε νὰ κάνωμε.

Τὶ ἀγαπᾶτε:—Τὸν ἐποψήγιο Δήμαρχο, εἶμαι κομματάρχη, ἀλλὰ δὲν ἔχω ψέφο.

Βγγίς μιὰ καινούργια ἐφημερίδα ποῦ μοιράζεται δωρεὰς καὶ ὀνομάζεται Δημοτικὰ. Αὐτὴ λοιπὸν ἢ νὰ γαζέτα, γράφει ὅτι πῶς γιὰ τὸ χατήρι μου ὁ Δήμαρχος ἔδωκε μιὰ ἀργολαβία σένα θεῖό μου, τὴν ὁποία ἐργασία τῆς δουλειᾶς, ἐνῶ ἄλλοι ἀργολάβοι προσφέρνοντο νὰ τὴ πάρουν γιὰ 500 μόνο δραχ-

Πᾶν στοῦ Μελά γιὰ τραμποῦχο.

μὰς, τὴν ἔδωκε στὸ θεῖό μου ἀντὶς γιὰ δεκαπέντε χιλιάδες! Νὰ λέγε πέντε στὰ μάτια του χιλιάδες, στὸ διάβολο, ἄμ δεκαπέντε χιλιάδες, γιὰ δουλειὰ ποῦ ἀξίζει 500 δραχμαῖς,

Κερατὰ, ἢ ἐρχεσαι μὲ τὸν Μελά. ἢ σοῦ σπάζω τὸ κεφάλι. Σὲ πῆγω, κακόμοιρε, ἀν δὲν γίγης Σουτσοῖτης.

αὐτὴ ἡ κοῦρα πλιὸ δὲν τρώγεται, οὔτε μὲ ἀλάτι οὔτε μὲ σιναπόσπορο.

Καὶ δὲν μὲ πειράζει τόσο γιὰ τὴν κακοήθη ψευτιά αὐτῆς τῆς καινούργιας μαζέτας, ὅσο γιὰ τὴν ἀχορταγιά τοῦ θειοῦ μου, τοῦ ὁποίου δὲν τοῦ βᾶσταξε ἡ καρδιά ἀφοῦ ἔφαγε 15 χιλ. δραχ. νὰ μοῦ πῆ, νὰ καὶ σὺ ἀνυψὲ μιάμισυ κ' ὀγδόντα γιὰ πρέζα ταμπάκου.

Ἄιντε μπακαλοῦμ, νὰ δοῦμε ἀκόμα τί θὰ μοῦ κολλήσετε δὲν εἶναι δὲ παράξενο νὰ μοῦ ποῦν πῶς ἔφαγα καὶ τὰ ἀραμπαδόξυλα τοῦ κάρρου τῆς ἀστυνομίας.

Λύσσα νὰ σᾶς πιᾶση νὰ λυσσάζετε, μαγκούριδες. Γαυγίζετε ὅσο θέλετε,, σκύλος δὲ ποῦ γαυγίζει καὶ δὲν δαγκάνει,, ὡς γαυγίζει ὡς ποῦ νὰ σκάση.

Σκασμὸς λοιπὸν νὰ σᾶς πιᾶση

Βρομόπαιδο, κόμματα μοῦ θέλεις καὶ σὺ; Νὰ λοιπὸν.

Στὸ Φαρμακεῖο τῆς ἀπετσαρίας τοῦ Σμυρνιαυτόπουλου ποῦ εἶναι καὶ στὴ βρύσι τοῦ Λέκα ὑπάρχει καὶ πωλητέα μιὰ σκόνη γιὰ κοριοὺς, μυρμηγκία, μυῖγες, ψύλλους, ψύραις, κουνοῦπια καὶ τὰ σκουλίκια ποῦ τρῶν τὰ μάλλινα ρούχα. Ὡστε μ' αὐτὴ τὴ σκόνη μποροῦμε νὰ ξεκληρήσωμε ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνθρωποφάγα θερία ποῦ δὲν μᾶς ἀφίουν νὰ κλείσωμε μάτι.

Ἄπο χθὲς ἐγὼ ἔχω στήσει πόλεμο ἐναντίον τῶν μυιγῶν ποῦ τσιμποῦν σὰν τέρατα, καὶ ἔχω ὡς τὴν ἰσχυρὰ γεμίσει τὸ πάτωμα ἀπὸ πενήντα χιλιάδες νεκρὰ κορμιά μυιγιῶν. Τέτοια θραῦσι σκοτομοῦ δὲν ἔκαναν οὔτε οἱ Τούρκοι στὴ Βουργαρία. Ἀγοράσετε καὶ δοκιμάσετε.

Καυγᾶς γιὰ τὰ δημορχικά.